

ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਟਿਕੇ ਰਹਿਣਾ

(2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1)

“ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਤੋਂ ਨਾ ਸ਼ਰਮਾਈਂ, ਨਾ ਮੈਥੋਂ ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਬੰਦੂਆ ਹਾਂ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਲਈ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਹੋਵੀਂ” (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:8)।

ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ! ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਸਤਾਅ ਵੇਲੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਗਰ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਜੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਣ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਈਮਾਨ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਇਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾਲ (1:8; 2:3; 3:12) ਖਾਸ ਕਰ ਰੋਮ ਆਉਣ ਤੇ ਪੌਲੁਸ (4:9, 21) 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੱਸਦਿਆਂ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅਧਿਆਇ 1 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਉੱਤੇ ਚਿੰਤਾ ਜਤਾਈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਜੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਨਾਨੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਨਾ ਰਹਿੰਦਾ (1:5), ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲੇ ਦਾਨ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਨਾ ਲਿਆਉਂਦਾ (1:6) ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹੀ ਨਾ ਰੱਖਦਾ (1:13), ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਾਰਣ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ (1:7), ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੰਜੀਲ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਹੁੰਦੀ (1:8) ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵਾਂਗ ਉਹ ਵੀ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ।

ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਰਸੂਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਖੁਦਾਈ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ (1:1, 2), ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵਾਂ (1:3-7), ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮ (1:8-14) ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਫਿਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ (1:1-18) ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਪਾਠ 1: ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਲਾਹੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ (1:1, 2)

ਪੌਲੁਸ ਨੇ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਕ ਇਵੈਂਜਲਿਸਟ ਲਈ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕੀਤੀ।

ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ

ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਸ ਦਾ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਮੁਤਾਬਕ

ਹੋਣਾ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ‘ਉਸ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹੀ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਰਸੂਲ’¹ (1:1) ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਉਹਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1:15, 16)। ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਖੁਦਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਪੱਤਰੀਆਂ ਲਿਖਦਿਆਂ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀ ਕਿ ਜਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਉਪਾਅ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।²

ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ

ਪੌਲੁਸ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਵੀ ਸਨ। ਉਹ ਉਸ ‘ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਹੈ’ (1:1) ਇਕ ਰਸੂਲ ਸੀ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਟਿਕੇ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਾਵ ‘ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਵਾਂ ਪਣ’ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 5:18; 6:4; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:17)। ਇਹ ਸਾਡੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਭਗਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਜਿਹੜਾ ਹੁਣ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਭਰਪੂਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:8)। ਸਾਨੂੰ ਜੀ ਉੱਠਣ (ਯੂਹੰਨਾ 5:29) ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:10) ਦੀ ਆਸ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਭਵਿੱਖ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਨਾਦੀ ਕਾਲ ਤਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੈ (ਤੀਤੁਸ 1:1, 2; 3:4-7, ਖਾਸ ਕਰ ਆਇਤ 7)। ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ! ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਉਤਾਰ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਰੋਜ਼ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਤੇ ਨਵੀਂ ਚਮਕ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ!

ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਾਅਦੇ ਬਹੁਤੇ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ‘ਪਿਆਰੇ ਬੱਚੇ’³ (1:2) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੁਣ ਸੰਭਵ ਬੇਸ਼ਕੀਮਤੀ ਵਾਅਦਿਆਂ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਅਮੀਰ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਭਲਿਆਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਡੋਹਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। (ਚਾਰਟ ਵੇਖੋ)।

ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?

ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ?

ਕਿਰਪਾ ਹਿੰਮਤ
(1 ਤਿਮੋ. 1: 14; ਰੋਮੀ. 5: 15;
2 ਕੁਰਿੰ. 9: 8-11; 2 ਤਿਮੋ. 2: 1)

ਰਹਿਮ ਸੁਧਾਰ
(ਜ਼ਬੂਰ 86: 15; 145: 8, 9; ਲੂਕਾ 1: 78, 79;
ਅਫ. 2: 4-6; 1 ਤਿਮੋ. 1: 13)

ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਸੱਲੀ
(2 ਥੱਸ. 3: 16; 1 ਪਤ. 1: 2;
ਫਿੱਲਿ. 4: 4-7)

ਕੌਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਨੇੜਤਾ ਅਤੇ
ਪਿਤਾ ਲਗਾਅ
(ਮੱਤੀ 6: 9; ਗਲਾ. 4: 6, 7)

ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ,
ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ
(ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 36; ਯੂ. 1: 40, 41;
16: 23, 24; ਮੱਤੀ 1: 21;
1 ਯੂ. 4: 14; ਪ੍ਰਕਾਸ਼. 1: 5;
ਲੂਕਾ 6: 46; ਕੁਲੋ. 3: 17;
ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 17: 24)

ਪੌਲੁਸ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ (ਭੂਤ, ਭਵਿੱਖ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ) ਦੇ ਕਾਰਣ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਲਵੇ।

ਪਾਠ 2: ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ (1:3-7)

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਬਧਾਂ, ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦੀ ਦਲੇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਮੀਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਦਿਆਂ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਮਨ ਯਾਦਾਂ ਨਾਲ ਰੋਮਾਂਚਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ! ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਬੀਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ!

ਜਿਹੜਾ ਸਾਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਆ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 3-5)

ਪੌਲਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ (ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ) ਆਪਣੇ ‘ਪੁਰਖਿਆਂ’ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੁਆਇਆ (1:3; ਗਲਾਤੀਆਂ 1:14; ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:4-6; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 24:14-16)। ਪੌਲਸ ਆਪਣੇ ‘ਪਿਆਰੇ ਬੱਚੇ’ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਪੌਲਸ ਨੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪੰਜ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਹਦੇ ਕਾਰਣ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਆ ਕਰਨ ਲਗ ਪਿਆ ਸੀ: ‘... ਮੈਂ ... ਆਪਣੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।’⁴

ਦੂਜਾ, ਪੌਲਸ ਦੀ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਬੜੀ ‘ਤਮੰਨਾ’ ਸੀ (1:4)। ਕਿਸੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਤੋਂ ਵਿਛੜਨ ਤੇ ਜੁਦਾਈ ਦਾ ਦਰਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਲਈ ਪੌਲਸ ਦੀ ਲਗਨ ਅਜਿਹੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਵੱਡਾ ਜਿਗਰਾ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਤੜਪ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਤੀਜਾ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਪਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਇਆ ਜਦ ਉਹ ‘ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰ’⁵ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੌਲਸ ਕੋਲ ਇਸ ਚਿੱਠੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਸੁੱਖਦਾਇਕ ਆਸਾਰ ਸਨ। ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਦਾ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਲੱਗੇ ਰਹਿ ਕੇ ਅਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਅਨੰਦ ਭਰੇ ਪਲ ਦੇ ਹਕੀਕਤ ਬਣਨ ਤਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਵਿਚ ਹੀ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਚੌਥੀ, ਅਤੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਛੂਹ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਅੱਥਰੂਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਸੁੱਕੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਇਵੈਂਜਲਿਸਟ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਨੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ। ਕਈਆਂ ਵਾਂਗ (ਸੂਹੰਨਾ 11:35; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:7) ਹੰਜੂ ਪੌਲਸ ਲਈ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:18; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:19, 31; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:4)। ਰੌਨਲਡ ਵਾਰਡ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ:

ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਮਾਗੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ, ਭਾਵਕ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਰੁੱਖ ਆਦਮੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦਾ; ਜਨੂਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ; ਜਨੂਨ ਨਾਲ ਭਰੀ ਬੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਭਰਦੀ ਹੈ। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਦਾਨ ਨੂੰ ਚਮਕਾ ਦੇਵੇ (1:6)। ਭਲਾ ਇਕ ਵਿਲੱਖਣ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਚਮਕਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਜਜ਼ਬਾਤ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਫ਼ਰਕ, ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਅੱਥਰੂਆਂ ਲਈ ਇਸ ਰਸੂਲ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਸੱਚੇ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ... ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਸੱਚੇ ਮਨ ਨਾਲ ਰੋਣਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰਮ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਜੁਲਾਬ ਵਾਂਗ ਬੜਾ ਹੀ ਛੇਤੀ ਅਸਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਢੁੰਘਿਆਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਡੁੰਘਿਆਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਮੇਲ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ... ਅੱਥਰੂਆਂ ਦਾ

ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ... ਰਾਤ ਦਿਨ ਤੇਰੇ ਵੇਖਣ ਨੂੰ
ਲੋਚਦਾ ਹਾਂ।⁶

ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਜਵਾਬ ਤਿੰਨ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਭਾਵ ਲੋਈਸ, ਯੂਨੀਕਾ ਅਤੇ
ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੀ 'ਨਿਸ਼ਕਪਟ ਨਿਹਚਾ'⁷ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਸੀ (1:5)।⁸ ਬਾਈਬਲ ਨਿਹਚਾ
ਦੀਆਂ ਕਈ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ 'ਨਿਸ਼ਕਪਟ ਨਿਹਚਾ' ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ
ਵੱਖਰੀ ਹੈ।

ਨਿਸ਼ਕਪਟਤਾ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਸਥਾ ਦੀ ਡੂੰਘਿਆਈ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ
ਲੱਗੇ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪਤਾ
ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਇਮਾਨ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ
ਮਿਲਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 8:11; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:8, 9, 17, 21)। ਨਿਹਚਾ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ
ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਆਸਥਾ ਰੱਖਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ।
ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਡੀ ਮਨਬਦਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
(ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 16:1-3; 4:4; 18:8; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:8, 9)।

ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਿ 'ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੈ⁹ ਜੋ ਉਹ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਵੀ ਹੈ' ਪੌਲੁਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ
ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿਚ ਖਾਸ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਸਾਨੂੰ ਦੁਸਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ
ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਆਨੰਦਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 6, 7)

ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਲੇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ
ਅੱਗੇ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਬਲਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਦਾ ਦੇ ਦਾਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਸ ਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ
(1:6)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜਾਂਚਿਆ ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਦੇ ਉਸ ਦਾਨ ਨੂੰ 'ਚਮਕਾ' ਦੇਵੇ
ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ
ਕਿ 'ਉਸ ਦਾਤ ਨੂੰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ' ਬਲਕਿ ਇਹ
ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਉਸ ਦਾਤ ਨੂੰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੀ' ਚਮਕਾ ਦੇ।

ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਕੁਝ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਗੁਆ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ
ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਦਾਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:14)। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਲਈ
'ਨੀਰਸਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ' ਲਈ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। (1) ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ
ਤੌਰ ਤੇ ਕੁਝ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:23)। (2) ਦਬਾਅ ਵਿਚ ਉਹ ਝੁਕ ਸਕਦਾ ਸੀ
(1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:10; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:7), ਜਿਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਵੀ ਇਕ ਵਾਰ ਝੁਕ ਗਿਆ ਸੀ
(ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 18:9, 10)। (3) ਦਬਾਅ ਭਰੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੀ ਜਵਾਨੀ
ਉਹਦੇ ਲਈ ਖਤਰਾ ਬਣ ਸਕਦੀ ਸੀ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:12; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:22)।
(4) ਅਫਸੂਸ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਦੰਗਾ ਫਸਾਦ ਕਰਾਉਣ
ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਸ ਜਵਾਨ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕ ਸਕਦੇ ਸਨ (ਵੇਖੋ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ

1:3-7, 19, 20; 4:6, 7; 6:3-10; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:14-19, 23)।
 (5) ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਖ਼ਤਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਵੇਖੋ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:8; 2:3-5; 4:4, 5)।

ਇਸ ਲਈ ਖ਼ੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਦਾਨ ਨੂੰ ਚਮਕਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਫਿੱਕੀ ਨਾ ਪਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਬਕ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਤੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਕੇ ਦਬਾਇਆ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਬਣੇ ਰਹਿ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਮਕਾਇਆ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 12:1)।

ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਕ ਕੁੰਜੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ‘ਭੈਅ’ (1:7) ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ

ਸਮਰੱਥਾ ¹⁰	ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ	ਦਲੇਰੀ (2 ਤਿਮੋ. 3:8)
ਪ੍ਰੇਮ	ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ	ਸੰਭਾਲ (1 ਕੁਰਿੰ. 13:1-8)
ਸੰਜਮ ¹¹	ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ	ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ (1 ਕੁਰਿੰ. 9:27)

ਦਾ ਆਤਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ਇਹ ਗੁਣ ਭੈਅ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਲੈਣਗੇ (ਵੇਖੋ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:5, 6; 1 ਯੂਹੰਨਾ 4:18; ਦਾਨੀਏਲ 3:15-30, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਆਇਤ 16-18)। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ:

ਜੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਤੇ *ਭਰੋਸਾ* ਰੱਖਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਥਕਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ *ਭੈਅ* ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ *ਦਿਮਾਗੀ ਸੰਤੁਲਨ* ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੰਤੁਲਨ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਸੀ! ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ *ਫੜੀ* ਰੱਖਣ ਦਿਓ। ਲੋਈਸ ਅਤੇ ਯੂਨੀਕਾ ਵਾਂਗ ... ਇਸ ਨੂੰ *ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਓ* ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ *ਫੜੀ* ਰੱਖਣ ਦਿਓ!¹²

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਫਲਦਾਇਕ ਹੋਣ ਤਕ ਵਧਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 15:8)।

ਪਾਠ 3: ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ (1:8-14)

1:1-7 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਅਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਆਇਤ 8 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ *ਅਧਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ* ਹੈ। ਪੌਲੁਸ, ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕ ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਮਸੀਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਜਾਨ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿਚ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ

ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਪੌਲਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬੇਦੀਨ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭਾਈਆਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਨਾਲ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਡੇਗਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਦਬਾਅ ਪਵੇਗਾ।

ਅਜਮਾਇਸ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਲੜਖੜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ (ਆਇਤ 8)

ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਾਈਬਲ ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ, ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੌਲਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: *“ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਤੋਂ ਨਾ ਸ਼ਰਮਾਈ”*¹³ (1:8)। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਵਿਹਾਰਕ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਅਜਮਾਇਸ਼ ਵੀ। ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਸਿਰਫ਼ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੀ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ (ਮਰਕੁਸ 8:38; ਲੂਕਾ 9:26), ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ, ਇੰਜੀਲ ਤੋਂ (ਰੋਮੀਆਂ 1:16), ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਵਿਚ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:8) ਜਾਂ ਸਤਾਏ ਜਾਣ ਵਿਚ ‘ਸ਼ਰਮ’ ਕਰਦੇ ਹੋਈਏ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:16)।¹⁴ ਸਾਡਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪਿਤਾ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਜਾਂ ਭਾਈ ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ (ਨਾ ਘਮੰਡੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ) (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:11)।

ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਰਮ ਦਾ ਕਿੱਥੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਚਨ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਦੁੱਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਝਕਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ‘ਸੰਗਲਾਂ ਤੋਂ’ ਸ਼ਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਭਾਈਆਂ ਤੋਂ ਕਤਰਾਉਂਦੇ ਹੋ?

ਦੂਜੀ ਪੌਲਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਕੋਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, *“ਇਸ ਲਈ... ਮੈਥੋਂ ਜੋ ਉਹਦਾ ਬੰਧੂਆ ਹਾਂ... ਨਾ ਸ਼ਰਮਾਵੀ”*।¹⁵ ਪੌਲਸ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਬੇਕਸੂਰ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਲਈ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੌਲਸ ਇਕ ਬਾਗੀ ਭਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੈਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕੈਦ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੈਦੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ! ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਮ ਜਾਂ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ‘ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬੰਧੂਆ’ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੈਦ ਵਿਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (1:15)। ਉਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ?

ਤੀਜੀ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਕੈਦੀ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੰਜੀਲ ਲਈ ਭਾਵ *“[ਉਹਦੇ] ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ”*¹⁵ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਵੱਖਰੇ ਵੰਗ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:

1. ਭਾਈਆਂ ਵਿਚ ਝਗੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਕੁਝ ਲੋਕ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਰਸੂਲ ਆਖਦੇ ਸਨ; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 15; 3 ਯੂਹੰਨਾ 9-11)।

2. ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਈਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਹਨ

(ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:32-36; ਰੋਮੀਆਂ 15:1, 2; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:28)।

3. ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵਿਚ ਪਏ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:3)।

4. ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4:5-22; 5:17-42; 18:5-11), ਸਰਕਾਰਾਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 21:32, 33; 23:10; 28:31; ਯੂਹੰਨਾ 8:29-19:30) ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ (ਮੱਤੀ 5:10-12; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:11-13; 4:14) ਤੋਂ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ, ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ, ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। *ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਤਾਂ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:32-39 ਪੜ੍ਹੋ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਾਭ ਪਾਉਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ।*

ਆਪਣੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਣ (ਆਇਤਾਂ 8-10)

ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਲੋਕ ਘਬਰਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਰੌਨਲਡ ਵਾਰਡ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:

ਬਦਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਜੀਰਾਂ ਵਿਚ ਜਕੜਿਆ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਆਗੂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕਤਲ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਰੁਕਾਵਟ ਭਾਵ ਕਲੰਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਕੜਖਾਂ ਕਾਫ਼ਰ ਆਦਮੀ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਕਈ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 24:12)। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਅਰਥ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਕੈਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ *ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮੈਥੋਂ ਜੋ ਉਹਦਾ ਬੰਧੂਆ ਹਾਂ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਭੱਜਿਆ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੇਲ੍ਹਰ ਨੂੰ ਹੀ ਮਸੀਹੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਕੈਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੈਦ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ... ਪ੍ਰਭੂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ 'ਬਚਾਉਂਦਾ' ਨਹੀਂ। ਪਰ ਉਸ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਝੱਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਰੋਸ਼ਨੀਆਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।¹⁶*

ਉਸ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ (1:7, 8) ਹੀ ਹੈ *ਜਿਸ ਨਾਲ* ਲੋਕ ਇੰਜੀਲ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਝੱਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਾਇਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਖਾਇਆ।

ਖੁਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਸਚਿੱਤ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਖੁਦਾ ਨੇ ‘‘ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਇਆ’’¹⁷ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬੁਲਾਹਟ¹⁸ ਨਾਲ ਸੌਂਦਿਆ ਹੈ (1:9)।

ਖੁਦਾ ਦੇ ਮਕਸਦ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ! ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਹਦਾ ਮਕਸਦ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹਦਾ ਮਕਸਦ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4:12; 1 ਯੂਹੰਨਾ 4:14)। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸਨਾਤਨਕਾਲ ਤੋਂ ਹੀ ਠਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (1 ਪਤਰਸ 1:10-12, 18-21)। ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਮਕਸਦ ਹੈ! ਜਦ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਵਿਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਜਿਵਾਇਆ। ਉਸ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਸਬੰਧ ਧਰਤੀ ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖ਼ਸ (ਜੋ ਹੁਣ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਹੈ) ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਤੋਂ ਅਤੇ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਲਈ ਹੈ! ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਉਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:1-13 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਜਲਾਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਇਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਅੱਗੇ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ: ‘‘ਸਾਡੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ’’ (1:10)। ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦੇ ਅਨਾਦੀ ਨਾਟਕ ਦੇ ਉਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ‘‘ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।’’ ਬਾਰਕਲੇ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਦਖ਼ਲ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋ ਪਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਅਦ¹⁹ ‘‘ਪ੍ਰਕਾਸ਼’’ ਹੋਣ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਉੱਤੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜੋੜੀਆਂ:

ਸੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਇਹ *epiphaneia* ਸ਼ਬਦ ਖੁਦਾ ਦੇ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਖ਼ਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ।

ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਕ ਮਹਾਨ ਸ਼ਬਦ ਵਾਂਗ ਸੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠਣ ਨੂੰ *ਐਪੀਫੇਨੀਆ* (*epiphaneia*) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਲੈ ਕੇ ਤੱਖ਼ਤ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ; ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ਕੀਮਤੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਬਰਕਤਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਇੰਜੀਲ ਯਿਸੂ ਦੇ *ਐਪੀਫੇਨੀਆ* (ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਣ) ਨੂੰ ਭਰਪੂਰੀ ਨਾਲ ਵਿਖਾਈ ਗਈ; ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦਾ ਮਹਾਨ, ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦਖ਼ਲ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਉਸ ਤਖ਼ਤ ਵਿਚ ਜਿਹੜਾ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਤਖ਼ਤ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਆਰੰਭ ਸੀ।²⁰

ਇੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ:

1. ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ- ‘‘ਉਸ ਨੇ ਮੌਤ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।’’ ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:24-26. ਮਸੀਹ ਹੀ ਜੀ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 11:25), ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਮੌਤ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਨਿਕੰਮਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਵੀ ਫ਼ਤਹਿ ਵਿਚ

ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:50-57; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:7-14; 1:21-23)।

2. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੁਣ ਸੁਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ‘ਉਸ ਨੇ ... ਜੀਵਨ²¹ ਅਤੇ ਅਥਿਨਾਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ।’ ਇਹ ਜੀਵਨ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੀ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਬੇਹਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਉਸ ਤੋਂ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਦੇ ਆਨੰਦ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗਾ ਜੀਵਨ ‘ਅਮਰਤਾ’ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਹੀ ਹੈ।²² ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ (ਯੂਹੰਨਾ 5:24; 8:51; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:16-5:1)। ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ (ਮੱਤੀ 5:16; ਯੂਹੰਨਾ 10:10; 13:17) ਲਈ ਸੌਂਦਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੁਣ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਦਿਲੇਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ (1 ਪਤਰਸ 1:3-9)। ਜਿਵੇਂ ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ *ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ ਤੇ* ਇਹ ਬੜੀ ਬਰਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ, ਪਰ ਜਦ ਤਕ ਮਸੀਹੀ ਫੇਰ ਪਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਤਦ ਤਕ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ *ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ* ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ ਆਉਣ ਤਕ, ਸਭ ਨਿਰਚਾਵਾਨਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ *ਅਵਿਨਾਸੀ ਜੀਵਨ, ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੁਕਤੀ* ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਹੀ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਮੀਰਾਸ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।²³

ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ‘‘ਤੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਨਾ ਵੇਖ ਕਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੇਖ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਾਇਦਿਆਂ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਲਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਾ ਨਾ। ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਰੱਖਦਿਆਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਜਾ!’’

ਸਾਡੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ (ਆਇਤਾਂ 11, 12)

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਯਿਸੂ ਵਾਂਗ ਇਕ ਮਾਪਦੰਡ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:1; ਯੂਹੰਨਾ 13:3-17; 1 ਪਤਰਸ 2:1-15)। ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਤੀਹਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਚੁਣੌਤੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਸੇਵਕ ਸੀ। ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਚੁਣਿਆ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1:15, 16; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 9:15, 16)।

ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਅਹਿਮ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ: ‘‘ਮੈਂ ... ਥਾਪਿਆ ਗਿਆ’’²⁴ (1:11)। ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ‘‘ਪ੍ਰਚਾਰਕ’’ ਥਾਪਿਆ।²⁵ ਬਾਰਕਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਹੈ:

ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ *kerux* [ਪ੍ਰਚਾਰਕ] ਇਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਮਸੀਹੀ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। *ਕੈਰਕਸ* ਉਸ ਹਰਕਾਰੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਰਾਜੇ ਵੱਲੋਂ ਫਰਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। *ਕੈਰਕਸ* ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਆਹਮੋ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਦੇ ਦੁਸਮਣਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਸੁਲਾਹ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। *ਕੈਰਕਸ* ਕਿਸੇ ਗੁਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਵਪਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਥਾਪੇ ਗਏ ਆਦਮੀ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸੋ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਤਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਹਦੇ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਸੁਲਾਹ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; ਉਹਦੇ ਲਈ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਉਸ ਵੱਡੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ।²⁶

ਦੂਸਰਾ, ਪੌਲਸ ਨੂੰ ‘ਰਸੂਲ’ ਥਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।²⁷ ‘*Apostolos* [ਅਪੋਸਟਲ] ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਬਲਕਿ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਬੋਲਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੋਵੇ। *ਅਪੋਸਟੋਲੋਸ* ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ; ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੋਵੇ।’²⁸ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਤਮ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ (ਮੱਤੀ 28: 18-20; ਲੂਕਾ 10: 16; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2: 19-3: 5)!

ਤੀਜਾ, ਪੌਲਸ ਨੂੰ ‘ਉਪਦੇਸ਼ਕ’ ਥਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।²⁹

ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਮਸੀਹ ਲਈ ਇਕ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਲੈ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣਾ, ਇਵੈਂਜਲਿਸਟ ਭਾਵ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕੰਮ ਹੈ। ਸਾਫ਼ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪਲ ਵਿਚ, ... ਆਦਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਲਾਹਟਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪੈਂਡਾ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਭਾਵ ਉਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਬੀ ਤਾਂ ਬੀਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਵਧਣ ਦੀ ਲੰਮੀ ਅਤੇ ਮਧਮ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਨੀਂਹ ਤਾਂ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕੰਧ ਖੜੀ ਹੋਣੀ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਅੱਗ ਮਸੀਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਹੀ ਬਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।³⁰

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ‘ਪ੍ਰਚਾਰਕ’ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ‘ਰਸੂਲ’ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਲਈ ਸੁਰਗ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ‘ਉਪਦੇਸ਼ਕ’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਖਾਸ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਅਹਿਮ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਖਾਸ ਕੰਮ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ (ਵੇਖੋ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4: 1-5; 2: 2; ਤੀਤੁਸ 1: 5; 2: 15)।

ਪੌਲੁਸ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਵਾਲਾ ਸੇਵਕ ਸੀ (1:12)। ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੀਣ ਭਾਵਨਾ ਕਰਕੇ ‘ਸਜ਼ਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਭੁੱਖਾ’ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਾਂਗ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ (1 ਪਤਰਸ 3:15-18)। ਉਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਾ ਤਾਂ ਗ਼ੈਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਾਜ਼ਮੀ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:16-5:10)। ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ‘ਕਾਰਣ’ ਸੀ।³¹ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਨੂੰ ਨਿਆਂਸੰਗਤ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਰਾਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:23-29)।

ਇਸ ‘ਕਾਰਣ’ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਤੇ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ‘ਮੈਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ।’ ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਸਾਡਾ ਸਾਹਮਣਾ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਆਇਤ 8)। ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਇਕੱਠੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਹੋਣ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਾਇਆ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਿਚ ਪੈਣ ਤੇ ਕਦੇ ਸ਼ਰਮਾਏ ਜਾਂ ਖਾਮੋਸ਼ ਰਹੇ ਹੋ?

ਟਿੱਪਣੀਆਂ 147 ਵਿਚ ‘ਸ਼ਰਮਾਉਣਾ’ ਲਈ ਭੌਰਿਭਾਸ਼ਾ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ (1) ਕਿਸੇ ਭਾਈ ਜਾਂ ਭੈਣ ਤੋਂ, (2) ਵਚਨ ਜਾਂ ਇੰਜੀਲ ਤੋਂ, (3) ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਉਹਦੇ ਲਈ, (4) ਮਸੀਹੀਅਤ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਠਹਿਰਾਏ ਜੀਣ ਦੇ ਢੰਗ ਤੋਂ (ਵੇਖੋ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:32-36) ਸ਼ਰਮਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ‘ਜਨਾਨੜੇ’ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਹਕੀਕਤ ਹਨ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:13, 14; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:10-18)।

ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਆਂਸੰਗਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਭਰੋਸਾ ਸੀ!

ਸਾਡੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਜ਼ਰੀਆ (ਆਇਤ 12)

ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ‘ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦੁੱਖ ਵੀ ਝੱਲਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਮੇਰੀ ਅਮਾਨਤ ਦੀ ਉਸ ਦਿਨ ਤੀਕ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ’ (1:12)।

ਖੁਦਾ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਅਣਜਾਣਪੁਣੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪੌਲੁਸ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ‘ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।’³² ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਜਾਣਨ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲੋਂ ਠੋਸ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ (ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ) ਦੇ ਤਿੰਨ ਚਰਣਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ:

1. ‘ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹਦੀ ਮੈਂ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ।’³³ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਭਾਵ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਕਬੂਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਿਰਫ਼ ਮਸੀਹ

ਵਿਚ ਭਰੋਸਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜਿਆ ਹੈ, ਇਕ ਜਿਊਂਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸੀ! ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਵੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:7-11)। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਓਨੀ ਹੀ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਵਿਚ ਆਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ।

2. ‘‘ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ।’’ 1:5 ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਰਚਾ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਕਪਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪੂਰੀ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਵਾਕ ਅੰਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਇੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਚਮਕ ਨੂੰ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।

3. ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਭਰੋਸੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ‘‘ਦੇਣਾ’’ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੂਲ ਭਾਸ਼ਾ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ‘‘ਮੇਰੀ ਅਮਾਨਤ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰਨ’’ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਇਸ ਇਜ਼ਹਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੌਨਲਡ ਵਾਰਡ ਵੱਲੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਅਮਾਨਤ ਨੂੰ ਇੰਜੀਲ ਮੰਨਦੇ ਹਨ (ਤੁਲਨਾ ਆਇਤ 14) ਦੂਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲਈ ਇਕ ਸੰਕੇਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਵਿਚਾਰ ਅਖ਼ੀਰਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤਾ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਅਰਥ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇ। ‘‘ਅਮਾਨਤ’’ ਅਤੇ ‘‘ਵਿਸ਼ਵਾਸ’’ ਦਾ ਸਬੰਧ 1 ਪਤਰਸ 4:19 ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ‘‘... ਉਹ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਫ਼ਾਦਾਰ (ਭਰੋਸੇਯੋਗ) ਰਚਣਹਾਰੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਣ।’’ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:32 ਵਿਚ ਉਸੇ ਕ੍ਰਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ (ਜੇ ਨਾਉਂ ਰੂਪ ‘‘ਅਮਾਨਤ’’ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੈ), ਮੂਲ ਵਿਚ ‘‘ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ...’’ ਬੈਂਗਲ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਠੀਕ ਹੀ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ ਸੀ: ‘‘ਵਿਦਾਈ ਵੇਲੇ ਪੌਲੁਸ ਕੋਲ ਦੋ ਹੀ ਅਮਾਨਤਾਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਲਈ ਸੀ।’’ ਇਸ ਕਰਕੇ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣ ਵਾਲੇ ਰਸੂਲ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਪੁਖਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਆਇਤ 8 ਵਿਚ ‘‘ਨਾ ਸ਼ਰਮਾਵੀ’’ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਇਤ 9 ਵਿਚ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਨੱਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਉਕਾਬਾਂ ਵਾਂਗ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਤੁਲਨਾ ਯਸਾਯਾਹ 40:31)। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਂਅ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਲਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।³⁴

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਅਵਿਨਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (1:10)। ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਅੱਗੇ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।’’ ਮੌਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੈਦ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਠੋਸ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਲੇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਪਣੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ (ਆਇਤਾਂ 13, 14)

ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰਸੂਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੈਂ ਮੈਥੋਂ ਸੁਣੀਆਂ ਉਸ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਹੈ, ਫੜੀ ਰੱਖੀਂ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਉਸ ਭਲੀ ਅਮਾਨਤ ਦੀ ਰੱਖਵਾਲੀ ਕਰ’ (1: 13, 14)।

ਇਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਹੈ ‘ਲੱਗਾ ਰਹਿ।’ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘ਖਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ’³⁵ ਮੰਨੀ। ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਇਕ ‘ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ’ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਸਿਰਫ਼ ਤਿਮੋਥਿਉਸ (ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ) ਨੂੰ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਿਹਚਾ ਵਿਚ	-	ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ
(1 ਯੂਹੰਨਾ 5:4)
ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ	-	ਉਹ ਮਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ
ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:4-8)
ਮਸੀਹ ਵਿਚ	-	ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ
(ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:13; ਰੋਮੀਆਂ 8:35-39)

ਹੁਕਮ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਵਸੀਲੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੌੜ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ (1:14)।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ‘ਅਮਾਨਤ’ (ਕੁਝ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ) ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ‘ਭਲੀ ਅਮਾਨਤ’³⁶ ਕਿਹਾ ਇੱਥੇ ਉਹ ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਵਰਗਾ ਲੱਗਾ ਜਿਹੜਾ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ (ਸਾਨੂੰ) ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ‘ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ’ ਕਰਨ ਲਈ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।³⁷ ਇਹ ਰੱਖਵਾਲੀ ‘ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ’ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ ਨੇ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ:

ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਮਾਨਤ ਦੀ ਹਰ ਵੇਲੇ ਰੱਖਵਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਦੁਸ਼ਮਣ ਤਾਕਤਵਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬੜੀ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਜੋੜਿਆ ਕਿ ਇਹ ਰੱਖਵਾਲੀ ਬਿਨਾਂ ‘ਪਵਿੱਤਰ

ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚ' ਭਾਵ ਪੌਲਸ ਵਿਚ, ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਵਿਚ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਵਿਚ 'ਵੱਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ' ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ (ਰੋਮੀਆਂ 8: 11) ੯੪

ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਭਾਵ ਵਚਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਵੱਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਾਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਤਾਂ ਚਾਹੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੱਚਾਈ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ ਤਾਂ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਟਲ ਜਾਣ (ਮੱਤੀ 24: 35)। ਪਰ ਉਹਦੇ ਬਹੁਕੀਮਤੀ ਵਚਨ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4: 2-6) ਅਤੇ ਉਸ ਅਮਾਨਤ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਪੌਲਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਹੈ, ਰਖਵਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਾਡੀ ਹੈ।

ਪਾਠ 4: ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਪਸੰਦ (1:15-18)

ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਪਸੰਦ ਰੱਖੇ। ਮਸੀਹੀਅਤ ਚੌਰਸ, ਪੱਧਰਾ ਖੇਤ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਢਾਲਣਾਂ ਤਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਬੇਸ਼ਕੀਮਤੀ ਸਮਝ ਕੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਰਿੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (ਵੇਖੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5: 15-17)।

ਨਿਹਚਾਰੀਣ ਪੈਰੋਕਾਰ (ਆਇਤ 15)

ਆਇਤ 15 ਚੌੜੇ ਰਾਹ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਜਿਸੂ ਨੇ ਮੱਤੀ 7: 13, 14 ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, 'ਤੂੰ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਭਈ ਸਭ ਜਿਹੜੇ ਅਸੀਆ ਵਿਚ ਹਨ ... ਮੈਥੋਂ ਫਿਰ ਗਏ' ੩੯' ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂਅ ਫ਼ਿਗਲੁਸ ਅਤੇ ਹਰਮੁਗਨੇਸ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂਅ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਥੇ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਵਿਰਸਾ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਯਹੂਦਾ ਇਸਕਰਯੋਤੀ ਵਾਲੀ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਰਾਹ ਵਿਚ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬਰਬਾਦੀ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪੈਰੋਕਾਰ (ਆਇਤ 16-18)

ਉਨੇਸਿਫ਼ਰੁਸ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਯੋਗ ਆਦਮੀ ਸੀ।⁴⁰ ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨੇਸਿਫ਼ਰੁਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚਾਲ ਚਲਣ ਅਜਿਹਾ ਵਿਖਾਇਆ ਸੀ।

ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਉਸ ਨੇ ਪੌਲਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ 'ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਤਾਜ਼ਾ ਦਮ ਕੀਤਾ' ਸੀ

(1:16)। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਕਰਕੇ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਗਈ ਸੀ। ਉਨੇਸਿਫ਼ਰੁਸ ਦੀ ਹੌਸਲਾ ਅਫ਼ਜ਼ਾਈ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਠੰਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜਾ, ਉਹ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ‘ਸੰਗਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ’ (ਵੇਖੋ 1:8, 12)। ਉਨੇਸਿਫ਼ਰੁਸ ਨੇ ਓਸੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਪੌਲੁਸ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਤੀਜਾ, ਉਸ ਨੇ ‘ਜਤਨ ਨਾਲ ਭਾਲ ਕੇ’ ਪੌਲੁਸ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ (1:17)। ਉਨੇਸਿਫ਼ਰੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਉੱਤੇ ‘ਦੁਖੀ ਆਦਮੀ ਵੱਲੋਂ ਸੰਗਤੀ ਦੀ ਭਾਲ’ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਦੁਖੀ ਦਾ ਦੁੱਖ ਵੰਡਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਸੀ!

ਚੌਥਾ, ਉਸ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ‘ਭਾਲਿਆ’ ਜੇ ਪਿਛਲੇ ਵਾਕ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿਦ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉਦੋਂ ਤਕ ਚੈਨ ਦਾ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਦ ਤਕ ਪੌਲੁਸ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ! ਇਹ ਇਕ ਚੰਗੇ ਚਰਵਾਹੇ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਦੋਂ ਤਕ ਲੱਭਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤਕ ‘ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਭੇਡ ਮਿਲ ਨਾ ਜਾਵੇ’ (ਲੂਕਾ 15:4)।

ਪੰਜਵਾਂ, ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਲੱਗਾ ਰਿਹਾ। ਰੋਮ ਵਿਚ ਵੀ ਅਤੇ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਵੀ ਉਨੇਸਿਫ਼ਰੁਸ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ⁴¹ (1:18)।

ਉਨੇਸਿਫ਼ਰੁਸ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਕ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਉਨੇਸਿਫ਼ਰੁਸ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਉਨੇਸਿਫ਼ਰੁਸ ਦੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਸਤਾਅ ਸਹਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਹੌਸਲਾ-ਅਫ਼ਜ਼ਾਈ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਇਣ ਦੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਬਾਰੇ ਚੌਕਸ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਬਰਕਤਾਂ ਵੀ ਯਾਦ ਦੁਆਈਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਰਗਾਂ ਬਾਰੇ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:1 ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ। ²ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ (ਤਰਸੁਸ ਵਾਸੀ ਸਾਉਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ; ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 7:58-8:1; 9:1, 2; 26:9-11) ਕੈਲਵਿਨਵਾਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਇਕ ਬੇਹਤਰੀਨ ਤਰਕ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਉਸ ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਚੀਕ-ਚੀਕ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਇੱਛਾ ਮੁਤਾਬਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸੌਲੁਸ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਤੌਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਬਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ‘ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ’ ਮਸੀਹ ਦਾ ਧਰਮੀ ਰਸੂਲ ਬਣ ਗਿਆ! ³ਵਿਲੀਅਮ ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੀ ਚਿੱਠੀ ‘ਪਿਆਰੇ ਪੁੱਤਰ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਨਾਂਅ’ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਲਨਾ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:1; 3:14. ਜਿਵੇਂ ... ਇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੁਭਾਵਕ

ਜੀਵਨ ਉਸ ਦੇ ਸੰਸਾਰਕ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ (ਦੇ ਨਾਲ) ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਵਿਚ ਪੌਲਸ (ਦੇ ਨਾਲ) ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ... ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਜਿਹੜਾ ਮੱਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਿਆਰਾ ਸ਼ਬਦ ਸੁਭਾਵਕ ਹੈ, ... ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਉਸ ਬੇਹੱਦ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਜਵਾਨ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਮਦਦਗਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ'' (ਦੇ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ 1 ਐਂਡ 2 ਤਿਮੋਥੀ ਐਂਡ ਟਾਈਟਸ [ਲੰਡਨ: ਦ ਬੈਨਰ ਆਫ਼ ਟਰੁੱਥ ਟਰੱਸਟ, 1964], 224)।⁴ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ, ਬੇਨਤੀਆਂ (ਯੂ.: *deesis*)-''... ਲੋੜ, ਬੁੜ ... ਭਾਲ, ਮੰਗ, ਤਰਲਾ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦਾ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ... ਯਾਕੂਬ 5:16; 1 ਪਤਰਸ 3:12 ... ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:14 ... 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:1. ...'' ਵੱਖੋ ਵੱਖੋ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸਾਡੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਢੰਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ''... *deesis* ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਨੂੰ, *proseuche* ਸਮਰਪਣ ਨੂੰ; *enteuxis* ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੁਆ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਦਿਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ'' ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਸੀ. ਜੀ. ਵਿਲਕੋ ਐਂਡ ਵਿਲਿਬਲਡ ਗਰਿਮ, *ਏ ਗ੍ਰੀਕ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸਿਕਨ ਆਫ਼ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੋਧ. ਜੋਜ਼ਫ਼ ਐਚ. ਬੋਅਰ [ਐਡਿਨਬਰਗ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ; ਟੀ. ਐਂਡ ਟੀ. ਕਲਾਰਕ, 1901; ਰੀਪ੍ਰਿੰਟ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਬੋਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1977], 126)।⁵ ਭਰ (ਯੂ.: *plerotho*)-''ਭਰਨਾ, ... ਭਰਪੂਰ ਕਰਨਾ, ਖੁੱਲ੍ਹਦਿਲੀ ਨਾਲ ਦੇਣਾ ... ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣਾ ... ਰੋਮੀਆਂ 15:13 ... ਸੰਪੂਰਣ ਕਰਨਾ, ਪੂਰਾ ਕੁਸ਼ਲ ਹੋਣਾ'' (ਥੋਅਰ, 517-18)। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭੂਤਕਾਲ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਕ੍ਰਿਆ ਆਦਿ ਸੂਚਕ ਕ੍ਰਿਆ ਰੂਪ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।⁶ ਰੋਨਲਡ ਏ. ਵਾਰਡ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ 1 ਐਂਡ 2 ਤਿਮੋਥੀ ਐਂਡ ਟਾਈਟਸ* (ਵਾਕੋ, ਟੈਕਸਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1974), 143. ⁷ ਨਿਸ਼ਕਪਟ ਨਿਹਚਾ (ਯੂ.: *anupokritos*)-''ਬਿਨਾਂ ਕਪਟ ਦੇ'' ਹੋਣਾ ''... ਰੋਮੀਆਂ 12:9; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:6; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:5; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:5; ਯਾਕੂਬ 3:17; 1 ਪਤਰਸ 1:22'' (ਐਡਵਰਡ ਰੋਬਿਨਸਨ, *ਏ ਗ੍ਰੀਕ ਐਂਡ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸਿਕਨ ਆਫ਼ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* [ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਬ੍ਰਦਰਜ਼, 1850], 65)। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਹੋਰ ਦਰਜੇ ਯੂਹੇਨਾ 12:42, 43; ਯਾਕੂਬ 2:17; ਮੱਤੀ 6:30; 8:10, 26; 15:28; 17:20; ਮਰਕੁਸ 11:22-24; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6:5, 7; 11:24; ਰੋਮੀਆਂ 10:17; 12:3; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:22 ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।⁸ ''ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਪੌਲਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸਫ਼ਰ ਵੇਲੇ ਹੀ ਕਿਤੇ ਨਾਨੀ ਲੋਈਸ (ਜਿਹੜੀ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ) ਅਤੇ ਮਾਂ ਯੂਨੀਕਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਔਰਤਾਂ ਪੌਲਸ ਨਾਲ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਇਸ ਜਲਾਲੀ ਕੰਮ ਵਿਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੀ ਵੀ ਮਨਬਦਲੀ ਹੋ ਗਈ'' (ਰੈਂਡਰਿਕਸਨ, 228)।⁹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ (ਯੂ.: *peitho*)-''ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣਾ, ... ਯਕੀਨ ਕਰਨਾ'' (ਥੋਅਰ, 497)। ਪੂਰਣ ਕਾਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਭਾਵ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੌਲਸ ਉੱਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਭਾਵ ਸਾਬਤ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਆਇਆ।¹⁰ ਸਮਰੱਥਾ (ਯੂ.: *dunamis*)-''ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਗੁਣ ਨਾਲ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਮਰੱਥਾ ... *dunamis tou theou* ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੁਦਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:8; 1 ਪਤਰਸ 1:5, ...'' (ਥੋਅਰ, 159)।

¹¹ ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇ ਨੇ ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ''ਸੰਜਮ'' ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: ''ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ *sophronismos*. ਤਿੰਨ ਵੱਡੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਸੰਤ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। [ਸਰ ਰੋਬਰਟ] ਫ਼ਾਕੋਨਰ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਦਹਿਸ਼ਤ ਜਾਂ ਤਕਲੀਫ਼ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਹਿ ਜਾਣ ਤੋਂ ਅਤੇ ਭੱਜ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ... *ਸੋਫ਼ਰੋਨਿਸਮੋਸ* ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਉਹ ਇਲਾਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਉੱਤੇ

ਇਕ ਮਹਾਨ ਹਾਕਮ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸੇਵਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਦਾ ਹੈ'' (ਦ ਲੈਟਰਸ ਟੂ ਤਿਮੋਥੀ, ਟਾਈਟਸ ਐਂਡ ਫਿਲੋਮੋਨ, ਦ ਡੇਲੀ ਸਟੱਡੀ ਬਾਈਬਲ ਸੀਰੀਜ਼, ਸੋਧਿਆ ਅੰਕ [ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ, 1960], 166)।¹²ਰੈਂਡਰਿਕਸਨ, 230. ¹³ਸ਼ਰਮਾਵੀ (ਯੂ.: *epaischunthe*)-ਕ੍ਰਿਸ਼ਾ ਰੂਪ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦਾ 'ਨਾ ਸ਼ਰਮਾਉਣਾ' ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜਦ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਭ ਰਸੂਲ ਸ਼ਰਮਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਕਰਮਵਾਚ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪੌਲਸ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦਾ ਸ਼ਰਮਾਉਣਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਬਹਿਕਾਵੇ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਆਇਤ 7)। ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ (ਵੇਖੋ 2: 1; 4: 17, 18)।¹⁴ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਰ, *ਏ ਗ੍ਰੀਕ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸਿਕਨ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਐਂਡ ਅਦਰ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸਚਿਅਨ ਲਿਟਰੇਚਰ*, ਜਿਲਦ ਦੂਜੀ, ਸੋਧ ਵਿਲੀਅਮ ਐਫ ਅਰੇਡਟ ਐਂਡ ਐਫ. ਵਿਲੀਬਰ ਗਿੰਗਰਿਕ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੂਨਿਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈਸ, 1957), 281. ¹⁵ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ (ਯੂ.: *sugkakopatheson*)-ਆਦੇਸ਼ਸੂਚਕ ਬੋਨਤੀ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਜ਼ੁਕ ਘੜੀ ਵਿਚ ਜਦ ਐਨੀ ਉਲਝਣ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਾਈ ਡੋਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ਸੂਚਕ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ। ਮੂਲ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ '... ਕਿਸੇ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਸਹਿਣਾ, ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:8 ... ਇੰਜੀਲ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ' (ਰੋਬਿਨਸਨ, 682)।¹⁶ਵਾਰਡ, 149. ¹⁷ਅਲਫਰੇਡ ਮਾਰਸ਼ਲ, *The R.S.V. ਇੰਟਰਲੀਨਿਅਰ ਗ੍ਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਜੌਂਡਰਵਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1970), 835. ¹⁸ਪਵਿੱਤਰ (ਯੂ.: *hagios*)- 'ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਹੋਣਾ, ਪਵਿੱਤਰ, ... ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ... ਮੱਤੀ 4:5; 27:53; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:2 ... ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤ ਜਾਂ 'ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ' ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ... ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ *klasis* [ਸੋਦਿਆ ਜਾਣਾ] *hagios* ਵੀ ਹੈ, ...' (ਅਰੇਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 9)। ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 5:48. ¹⁹2 ਮਕਾਬੀਆਂ 3:24-30; 15:22-27. 100 ਈ.ਪੂ. ਦੇ ਕਰੀਬ ਲਿਖੀਆਂ ਮਕਾਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਵਾਪਰੀਆਂ। ਦੋਵੇਂ ਕਿਤਾਬਾਂ 400-166 ਈ.ਪੂ. ਵਿਚ ਫਲਸਤੀਨ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦਬਾਅ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਜੱਦੋ ਜਹਿਦ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹਨ।²⁰ਬਾਰਕਲੇ, 172-73.

²¹ਜੀਵਨ (ਯੂ.: *zoe*)-'... ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣਾ ... ਜੀਣ ਦਾ ਢੰਗ ... ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਅਬਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਮੁਕਤੀ ... ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ... ਮੱਤੀ 19:16, 17; ਯੂਹੰਨਾ 3:15, 16; 5:24 ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:1...' (ਰੋਬਿਨਸਨ, 319-20)।²²ਅਵਿਨਾਸ਼ (ਯੂ.: *aphtharsia*)- 'ਅਮਰਤਾ, ਬਰਬਾਦੀ ਤੋਂ ਬਚਾਅ; ਜਿਵੇਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ... 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:42, 50, 53-54 ... ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ... ਰੋਮੀਆਂ 2:7; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:10' (ਰੋਬਿਨਸਨ, 111)।²³ਰੈਂਡਰਿਕਸਨ, 234. ²⁴ਥਾਪਿਆ (ਯੂ.: *etethe*)-ਆਦੇਸ਼ਸੂਚਕ ਇਕ ਹੋਰ ਵਾਕ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ (ਸੇਵਾ ਦਾ ਖੇਤਰ) ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਪਾਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:12 ਤੋਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਮੂਲ ਸ਼ਬਦ *iithemi* ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ '... ਰੱਖਣਾ, ... ਠਹਿਰਾਉਣਾ ... ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ ... ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣਾ। ... 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:7; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:11 ...' (ਅਰੇਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 823-24)।²⁵ਪ੍ਰਚਾਰਕ (ਯੂ.: *kerux*)-'ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ... ਮੁਨਾਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ' (ਅਰੇਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 432); '... ਨੂਹ, 2 ਪਤਰਸ 2:5; ... ਪੌਲਸ, 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:7; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:11 ਵਾਂਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਖੁਦਾਈ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ' (ਰੋਬਿਨਸਨ, 398); '... ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਮੁਨਾਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਰਾਜਿਆਂ, ਜੱਜਾਂ, ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ, ਸੂਬੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਜਿਹੜਾ ਜਿਹੜਾ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਮਣ ਆਦਿ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ... ਖੁਦਾ ਦਾ ਦੂਤ ਅਤੇ ਖੁਦਾਈ ਵਚਨ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਸੁਨਾਉਣ ਵਾਲਾ' (ਥੋਅਰ, 346)।²⁶ਬਾਰਕਲੇ, 170. ²⁷ਰਸੂਲ (ਯੂ.: *apostolos*)-'ਨੁਮਾਇੰਦਾ, ਦੂਤ, ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ' (ਥੋਅਰ, 68)।²⁸ਬਾਰਕਲੇ, 171. ²⁹ਉਪਦੇਸ਼ਕ (ਯੂ.: *didaskalos*)-'...

ਜਿਹੜਾ ਖੁਦਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਫ਼ਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ...' (ਥੋਅਰ, 144)।
³⁰ਬਾਰਕਲੇ, 171.

³¹ਕਾਰਣ (ਯੂ.: *aitia*)-'ਵਜ੍ਹਾ, ... ਮਾਮਲਾ।' ਸਮਾਨਾਰਥਕ ਸ਼ਬਦ *elegchos* ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਆਗਿਆ, ਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ, ਜਿਹੜੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ' (ਜੀ. ਐਬਟ-ਸਮਿਥ, *ਦ ਮੈਨੁਏਲ ਗ੍ਰੀਕ ਲੈਕਸਿਕਨ ਆਫ਼ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* [ਐਡਿਨਬਰਗ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ: ਟੀ. ਐਂਡ ਟੀ. ਕਲਾਰਕ, 1948], 14)। ³²ਜਾਣਦਾ (ਯੂ.: *oida or eido*)-'ਦੇ ਨਾਲ, ਨਿੱਜੀ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਹੋਣਾ' (ਰੋਬਿਨਸਨ, 209-10)। ³³ਵਿਸ਼ਵਾਸ (ਯੂ.: *pepisteuka*)-ਪੂਰਣਕਾਲਿਕ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਥੋਅਰ ਨੇ ਮੂਲ ਸ਼ਬਦ *pisteuo* ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ: '... ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣਾ; ਸਿਹਰਾ ਦੇਣਾ, ... ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਕੁਝ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ... ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣਾ: ਮੱਤੀ 8:13; 21:22 ... ਖ਼ਾਸਕਰ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਦਿਲੋਂ ਮੰਨ ਕੇ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਹੀ ਮਸੀਹ ਭਾਵ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਅਬਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ... ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:37 ... 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:16 ... 1:16; 1 ਪਤਰਸ 2:6 ... ਮਸੀਹ [ਖੁਦਾ] ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣਾ, 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:12'' (ਥੋਅਰ, 511-12)। ³⁴ਵਾਰਡ, 155-56. ³⁵ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (*hupotuposin eche hugiainonton logon*) ਹੋਰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਭਰਿਆ ਹੈ। ਮੂਲ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, 'ਸਿਹਤਮੰਦ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਰੱਖ' (ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ, 237)। *Eche* ਵਰਤਮਾਨ, ਆਦੇਸ਼ਸੂਚਕ, ਮੱਧਮਪੁਰਖ ਇਕਵਚਨ ਹੈ। ³⁶ਖ਼ਜਾਨਾ (ਯੂ.: *ten kalen Paratheken*; ਵੇਖੋ ਆਇਤ 12, ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਥੇ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ)-*paratheke* ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ '... ਜੋੜੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਅਮਾਨਤ, ... ਭਰੋਸਾ ... ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਸਹੀ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਫੜ੍ਹੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਸੌਂਪਦਿਆਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:12 ... 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:20 ਅਤੇ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:14'' (ਥੋਅਰ, 482)। ³⁷ਰਖਵਾਲੀ (ਯੂ.: *phulasso*)-ਇਹ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਲਈ ਇਸ ਵਚਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। 126 ਸਫ਼ੇ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ 37 ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੇਖੋ। ³⁸ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ, 237. ³⁹ਫਿਰਨਾ (ਯੂ.: *apestraphesan*)-'ਈਮਾਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵੱਲ ਕਰਨਾ, ਫ਼ਰਜ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦਾ ਲਾਲਚ ... ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ, ਮੁੜ ਜਾਣਾ ... ਤੀਤੁਸ 1:14'' (ਥੋਅਰ, 68)। ਕਰਮਵਾਚ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਕੇ 'ਫਿਰ ਗਏ' ਸਨ। ⁴⁰ਕਿਰਪਾ (ਯੂ.: *eleos*)-'ਕਿਸੇ ਦੁਖੀ ਜਾਂ ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੁਆਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਭਲਿਆਈ ਜਾਂ ਤਰਸ ਕਰਨਾ ... ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦਾ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਤਰਸ ਵਿਚ: ਲੂਕਾ 1:54; ਰੋਮੀਆਂ 15:9; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:4 ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:16, 18'' (ਥੋਅਰ, 203)।

⁴¹ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ (ਯੂ.: *diakoneo*)-'ਰਾਹ ਵੇਖਣਾ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ... ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨਾ, ਉਦਾਹਰਣ ਨਈ ਭੋਜਨ, ਕੱਪੜੇ; ... ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਵੀ, ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ... ਉਪਾਅ ਕਰਨਾ ... ਵੰਡਣਾ ... ਖੁਦਾਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ...' (ਰੋਬਿਨਸਨ, 170-71)।